

paa, fordi jeg vil gjøre den til Udgangspunkt for mine videre Betragtninger. Det er, at ligesom det i England er Folkets Repræsentanter, der skabe Loven, og Folkets Nævnninger, der i de forekommende Tilfælde af Forbrydelser og Forseelser sige, hvad der skal være Ret, saaledes er det en Følelse, som gaaer igjennem den engelske Borgers Retsbevidsthed, at enhver enkelt Borger skal virke til Retsordens Opretholdelse og til Ordenens Vedligeholdelse; det er en Følelse, som de, der kjende de engelske Borgere og de engelske Institutioner, ville finde er i høi Grad fremtrædende hos de engelske Borgere. Naar vi spørge, hvorledes Forholdet er i Danmark, da er det vistnok sandt, hvad den ærede Justitsminister selv har gjort til sine Ord, at det er Politiets Sag at opretholde Orden; men dertil svarer jeg: Politiet kan under ingen Omstændigheder i det fulde Omfang, som det burde skee, gjøre dette, naar der ikke finder en Medvirkning Sted fra den enkelte Borgers, ja jeg kan sige fra samtlige Borgers Side. Der er i det Hele taget en stor Utilbøielighed hos den danske Borger til at medvirke til Forbrydelsers Opdagelse, saasnart man skal sætte sig i Forbindelse med Politiet eller andre Autoriteter; der er en Utilbøielighed til at angive Forbrydelser, og Engländerne undre sig i høi Grad over en saadan Utilbøielighed hos os Danske til at medvirke til Opdagelsen af Forbrydelser og til Angivelse af stedfundne Forbrydelser. Jeg er vis paa, at de fleste af de Herrer, som ere her tilstede, ville give mig Ret i denne Betragtning af den danske Retsbevidsthed, hvori den, sammenlignet med den engelske, viser en vis Mangelfuldhed, og den samme Mangelfuldhed er bestyrket, støttet og vedligeholdt i vor Lovgivning, hvor man ikke nogetsteds finder en almindelig Udtalelse om, at det skal være den enkelte Borgers Pligt at medvirke paa den Maade, som her paa en vis Maade er hentydet til i Lovudkastet, til Retsordenens Haandhævdelse; men der er tværtimod hyppig, endogsaa navnlig for Angivelse af begaaede Forbrydelser, bleven anvendt et Middel, som er af en høit obids Be-

skaffenhed, nemlig Udlovelsen af en Pengebetaling, og jeg antager, at de fleste af de ærede Herrer ville være enige med mig i, at denne Foranstaltning, som enkeltstaaende, mange Gange maa være til stor Uleilighed. Det enkelte Individ i den danske Nation er meget utilbøieligt til at henvende sig til Politiet, idet man ikke vil paatage sig den Uleilighed, der er forbunden dermed, og med de forskjellige Møder, der kunne blive en Følge deraf. Efter Lovgivningen er Forpligtelsen til at angive forestaaende Forbrydelser indskrænket til de allerbetydeligste, saasom Majestætsforbrydelse, Manddrab og deslige, og Angivelse af begaaede Forbrydelser findes ikke, saavidt mig bekjendt, paa nogen Maade foreskrevet som almindelig Borgerpligt i den danske Lovgivning. Jeg troer, at det, som er indeholdt i Lovudkastet, har den store praktiske Betydning, at det kan gjøre Borgerne anskueligt, at der fra deres Side maa finde en kraftig Medvirkning Sted til Forebyggelsen af Forbrydelser og deres Opdagelse; og jeg har Tilbøielighed til at troe, at den Tanke, som er udtalt i Lovudkastets § 1, haade støtter sig paa de konstitutionelle Staters Exempler og de andre Exempler, der have været anførte, hvori jeg forøvrigt ikke skal forbyde mig, og dette tyder hen paa, at de Institutioner, hvis Udvikling man i de senere Tider er mere og mere beffæstiget med, ville føre i den Retning, her er antydet. Jeg siger dermed ikke, at dette Udcast i sin nuværende Form er vel stikket til at være et Stof, som kan gaae over i Lovgivningen, men der ligger deri et Bin, som fortjener Paaagtelse, og det vilde være mig overmaade kjært, om den høitagtede Justitsminister i det Hele vilde skjænke det saamegen Opmærksomhed, at denne Sag ikke skal aldeles uddøe. Det er i høieste Grad støvende for Retsfølelsen, at saadanne Scener som dem, vi i de sidste Dage have været Vidne til, kunne gaae for sig, uden at de aldeles uskyldige Skadelidte erhøle nogenstømt Erstatning. — Som af den høitagtede Justitsminister allerede bemærket, forholder det sig vel saa, at Begrebet Kommune ikke er ganske passende, det vilde være haardt, om Grundeierne